

Medlemmer af Navnet **D.**, skulde 24 være saa skjodesløse blot at betegne det Medlem, som de vilde vælge, som **D.** uden Forbogstavet. Jeg kunde gjerne sige, at hvis en Majoritet var saa skjodesløs, fortjente den ikke at seire, lad den saa ligge under; men jeg vil hellere sige, at det er en Umulighed, at det kan skee i en Forsamling som denne, og det har ogsaa vist sig i den Tid, jeg har været Medlem af Forsamlingen, at det største Antal af saadanne ugheldige Stemmesedler har ved Udvalgsvalg været 3 eller 4. Jeg troer ogsaa, at det vilde volde nogen Vanfærlighed, hvis man vilde optage Udvalgets Forslag; thi det er ikke blot de Stemmesedler, som indeholde et Navn, der ikke er tilstrækkelig betegnet, der skulle tælles med, men ogsaa de, der indeholde et større eller mindre Antal Navne, end der skal stemmes paa; altsaa vilde en Stemmeseddel, hvorpaa der forekom kun et Navn, hvilket derhos ikke var tilstrækkelig betegnet, blive talt med, skjøndt den ikke indeholdt noget Navn, der taltes med, altsaa egentlig var blank. Jeg vil derfor foreslaae, at vi her blive staaende ved Forretningsordenen og stemme imod Udvalgets Forslag til § 37. Der er til samme Paragraph stillet et Underændringsforslag af den ærede 8de Landsktingsmand for 2den Kreds (Frølund), som jeg for min Deel vilde ønske, at han vilde tage tilbage, idet det nemlig ikke siger Andet, end hvad der staaer i Forretningsordenen og altsaa maa bortfalde, hvis Udvalgets Forslag vedtages. Bliver Udvalgets Forslag derimod forkastet, have vi vor gode gamle Bestemmelse i Forretningsordenen, hvorefter de omtalte Stemmesedler ikke tælles med.

M. D. Bruun: Jeg troer dog ikke, at jeg kan undgaae at gjøre en lille Bemærkning ved de Ytringer, som den 8de Landsktingsmand for 2den Kreds (Frølund) fremkom med i Anledning af § 39, Begyndelsen, hvor det hedder: „Afstemningen skeer ved at reise sig fra sin Plads eller blive siddende“, idet han bestemt udtalte, at Formanden ikke havde holdt sig denne Bestemmelse efterrettelig. Jeg maa dertil bemærke, at hvergang en Afstemning skal finde Sted, bliver det tilkjendegivet for Thinget med de Ord: „Nu gaar vi over til Afstemning.“ Det er altsaa Medlemmernes Pligt at være paa

deres Pladser, og Formanden kan ikke Andet end modtage Secretairernes Meddelelse om, hvoreledes Afstemningen er falden ud. Formanden kan ikke paa nogen Maade bedømme, hvorvidt enhver Landsktingsmand sidder paa sin Stol eller paa en anden.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der af mig er stillet til § 37, maa jeg bringe i Erindring, at det, som det selv tilkjendegiver, kun er stillet, forsaavidt hverken Udvalgets Forslag til § 7, med eller uden det dertil stillede Underændringsforslag, eller den ærede Forslagsstiller's Forslag gaar igjennem. Det er altsaa alene fremkommet for i det Tilfælde, som er forudsat, at faae en Afgjørelse af Thinget om, enten det Ene eller det Andet skal være gjældende. Forslaget har jeg derfor stillet, som steet er, om det end ikke nærmest stemmer med den Mening, jeg har om Realiteten. Jeg mener, at det ikke vil være rigtigt at henvise en fremtidig Formand til at undersøge, hvad der er passeret under Forhandlingerne i de foregaaende Sessioner, og deraf drage sine Slutninger om, hvad der er rigtigt. Antages disse Forslag, altsaa ikke, faaer man, ved at der stemmes over mit Forslag, fra Thingets Side en reen Afgjørelse af, om enten det Ene eller det Andet skal være gjældende.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad den ærede 4de Landsktingsmand for 6te Kreds (Strøm) yttrede om Udvalgets Forslag til § 37, kan jeg ikke nægte, at det i høi Grad har overrasket mig at høre, at han har saa Meget mod Udvalgets Forslag; det er i mine Tanker saa selvsølgelig, at jeg ikke veed noget Sted, hvor det ikke bliver fulgt. Den ærede Landsktingsmand meente, at naar Majoriteten ikke tog sig bedre jagt med at betegne Navnene, saa fortjente den ikke bedre. Der er ikke Tale om, hvad Majoriteten fortjener, eller om at exercere den i at skrive sine Valgsedler nøiagtig; men der er Tale om at foreskrive Regler, hvorved det bliver muligt at faae at vide, hvem Majoriteten vil have valgt. Det kan ikke være en værdig Opgave for Forretningsordenen at fastsætte Regler, der kunne bevirke, at en Anden bliver valgt end den, Majoriteten virkelig vil have valgt. Det er desuden klart, at Sas-